

aanleiding van het bezoek door Frankrijks gezant, den Markies de Vêrac, op 24 April 1786 aan den schouwburg gebracht. Veel ruimte bood zij niet aan, daar het plaatsbureau er in gevestigd was (1). Johannes Jodocus woonde er met zijnen zoon. Zij bleven er twee jaren; toen verhuisden zij naar de Kerklaan. Daar stierf Johannes Jodocus den 24 Juni 1797 des morgens, «circa ten drie uren», in den ouderdom van 79 jaren en 8 maanden, gelijk de weduwe mededeelde in de advertentie, welke ook de aanzegging behelsde: «De Affairesns zullen gecontinueerd worden op de Firma van C. L. Tollens en Zoon» (2).

De overledene was niet toegetreden tot het Groothoutkramersgild, waaronder de penseelmakers behoorden, en zijn waar mocht dus in Rotterdam eigenlijk niet verkocht worden. Carel Lodewijk daarentegen verlangde in het gild te worden opgenomen, maar de Ordonnantie op de Groothoutkramers behelsde de bepaling dat men, om tot het gild te behooren, bij eenen borstelmaker te Rotterdam moest gewerkt of gediend hebben, en Carel Lodewijk was slechts bij zijn vader in de leer geweest. De tijd, waarin dergelijke bepalingen stipt gehandhaafd werden, was echter lang voorbij. Hij wendde zich tot Burgemeesters en Regeerders der stad met het verzoek, dat de bepaling niet op hem zou worden toegepast en hij tot het afleggen van een proef zou worden toegelaten. De regeering vroeg den Hoofdlieden van het gild om advies. Dit luidde, gelijk altijd in zulke gevallen, toestemmend en den 8 Januari 1783 werd Carel Lodewijk geantwoord, dat zijn verzoek was toegestaan.

---

(1) Rott. Courant 29 Juni 1797.

(2) De oude Rotterdamsche Schouwburg. Rotterdam, van Hengel en Eeltjes, 1882. bl. 285.